

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/54/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112224673
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112224673.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Ireny Dobňákovvej, v právnej veci žalobkyne: Y. U., bytom T., Y. F. X, zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Bejdovou, so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 30, proti žalovanému: T. F. - DREV KROV, s miestom podnikania T. XXX, IČO: 43 946 631, zastúpenému advokátom JUDr. Vladimírom Milasom, so sídlom Prešov, Masarykova 13, o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške 12.702,01 eur, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 1.3.2013 pod č. k. 7C/30/2012-36, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa .

Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 884,85 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Z a m i e t a návrh na pripustenie dovolania proti tomuto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala uložiť povinnosť žalovanému na zaplatenie sumy vo výške 12.702,01 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 1.12.2011 do zaplatenia, a to titulom náhrady škody. Zároveň žalobkyňu zaviazal nahradiť úspešnému žalovanému trovy konania vo výške 884,85 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že v konaní na tom istom okresnom súde pod sp. zn. 16C/229/2009 súd rozsudkom zo dňa 1.12.2011 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 2.000,- eur spolu s úrokom z omeškania titulom bezdôvodného obohatenia. V uvedenom konaní mal za preukázané, že odstúpením od zmluvy o dielo zo strany žalobkyne sa zmluva medzi účastníkmi od počiatku zrušila a vyporiadanie medzi nimi sa preto riadi ustanovením § 457 Obč. zákonníka. Toto plnenie (vyporiadanie) predstavuje odmenu, ktorú žalobkyňa poskytla žalovanému za vykonanie diela vo výške 2.000,- eur. V uvedenom konaní došlo k vypracovaniu znaleckému posudku Ing. Y. J., ktorý vyčíslil obvyklé náklady, potrebné na odstránenie väd diela, na sumu 12.702,01 eur. Na túto sumu žalobkyňa už v tomto konaní (sp. zn. 7C/30/2012) žiadala zaviazať žalovaného na jej zaplatenie, tvrdiac, že protiprávnym konaním žalovaného jej vznikla škoda vyčíslená týmto znaleckým posudkom. Zároveň mala za preukázanú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou (vyčíslenou v znaleckom posudku Ing. J.) vo výške obvyklých nákladov potrebných na odstránenie väd diela v žalovanej sume.

S touto argumentáciou žalobkyne sa súd prvého stupňa nestotožnil. Medzi účastníkmi konania bol založený právny vzťah vyplývajúci z ústne uzavretej zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie novej strechy žalobkyne v jej rodinnom dome. Táto zmluva bola od počiatku zrušená odstúpením od zmluvy zo strany žalobkyne. Poukázal na to, že je potrebné rozlišovať medzi zodpovednosťou za vady a zodpovednosťou za škodu. Oba tieto inštitúty majú odlišný charakter, účel, sú vybudované na odlišných zásadách a predpokladoch vzniku zodpovednosti. Zodpovednosť za vady je daná za nedostatky vadného plnenia zhotoviteľom a vedie k tomu, aby dojednané plnenie bolo odovzdané bez väd, zodpovednosť za škodu je daná za inú ujmu, než je vykonanie samotného diela. O vadu ide tam, kde ujma spočíva vo vadnom vykonaní diela, škodou je ujma, ktorá vznikla ako následok tohto vadného plnenia. V tomto konaní sa žalobkyňa nepochybné domáhala náhrady škody. Majetková ujma tak, ako to predpokladá ustanovenie § 442 a násl. Obč. zákonníka, na strane žalobkyne nevznikla, pretože nedošlo k zmenšeniu jej majetku. Nie je možné nahrádzať škodu, ktorá vznikne v budúcnosti. Ujmu, ktorá spočíva vo vadnosti vykonanej rekonštrukcie, t.j. vo vadnosti poskytnutého plnenia, nemožno napraviť prostredníctvom zodpovednosti za škodu, v rámci ktorej je možné nahradiť len ujmu, ktorá vznikla ako dôsledok vadne poskytnutého plnenia. Ustanovenie § 420 Obč. zákonníka v súvislosti s poskytnutím vadného plnenia je možné aplikovať iba vtedy, ak v dôsledku vadného plnenia zo strany zhotoviteľa diela, vznikla objednávateľovi škoda, resp. ak vadné plnenie bolo príčinou vzniku škody. Znalec Ing. J. vyrátať obvyklé náklady potrebné na odstránenie väd diela podľa požiadaviek žalobkyne. Tieto náklady, vyčíslené znalcom iba ako obvykle, ktoré musí žalobkyňa vynaložiť na odstránenie väd diela, nie sú jej skutočnou škodou, pretože doposiaľ tieto náklady nevynaložila. Nakoniec, dielo vykonané žalovaným tak od roku 2009 užíva nepretržite až doposiaľ. Z týchto dôvodov návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému žalovanému priznal ich náhradu z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 884,85 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie, ktorým žiadala zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Poukázala na predchádzajúce konanie vedené na tom istom okresnom súde pod sp. zn. 16C/229/2009 a s ním súvisiace rozhodnutia tak okresného, ako aj krajského súdu. V uvedenom konaní súd ustálil výšku nákladov, ktoré musí žalobkyňa vynaložiť na to, aby poškodenú nehnuteľnosť v dôsledku vadne vykonaného diela uviedla do pôvodného stavu. Preto už v tomto konaní žalobkyňa odvodzuje svoj nárok na náhradu škody od ustanovenia § 420 Obč. zákonníka, pretože preukázala všetky nákladné predpoklady vzniku zodpovednosti, a to protiprávny úkon, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním (kauzálny nexus) a zavinenie. Okresný súd pochybil práve v časti príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaného, keď považoval vznik škody za nepreukázaný. Nesúhlasí s názorom, že škoda jej vznikne až v okamihu, keď reálne vynaloží finančné prostriedky na opravu poškodenej strechy rodinného domu. Takýto výklad normy je nesprávny, absentuje v ňom hľadisko logickosti a spravodlivosti. Nie je možné spravodlivo očakávať, že žalobkyňa bude na vlastné náklady znášať sanáciu následkov vadne vykonaného diela, náklady za cenu diela, náklady spojené s obstaraním materiálu na jeho zhotovenie atď.. Takýto výklad postráda aj logický aspekt. Pokiaľ by súd prijal tento výklad, potom by spotrebiteľ nemal žiadne právo domáhať sa ochrany svojich spotrebiteľských práv. Akékoľvek náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s vadným dielom, musí znášať sám a až následne môže žiadať o svoju ochranu. Tu môže nastať stav právnej a faktickej neistoty, že spotrebiteľ pri zadávaní diela musí vytvoriť finančnú rezervu na to, že ak dielo bude dodané nekvalitne, musí byť pripravený na sanáciu nedostatkov z vlastných prostriedkov. V tejto súvislosti neprímerane vyznieva konštatovanie okresného súdu, že dielo vykonané žalovaným žalobkyňa od roku 2009 nepretržite užíva. Doposiaľ nepristúpila k oprave strechy, a to z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

Zároveň napadla odvolaním aj výrok o trovách prvostupňového konania, pretože okresný súd priznal trovy právneho zastúpenia za úkon právnej pomoci žalovanému - písomné podanie datované dňom 28.2.2013. Toto podanie bolo súdu a protistrane doručené dňa 1.3.2013. Nie je ho možné považovať za samostatný právny úkon právnej pomoci, pretože toto podanie zástupca žalovaného prečítal na pojednávaní dňa 1.3.2013. Teda toto podanie a účasť na pojednávaní uvedeného dňa sú úkony obsahom rovnaké, realizované v identickom čase na identickom mieste.

Samostatným podaním zo dňa 10.12.2013 žalobkyňa pre prípad, ak by odvolací súd mienil potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa, žiadala pripustiť odvolanie k otázke okamihu vzniku škody na ďalšom majetku spotrebiteľa, ku ktorému došlo v súvislosti s vadne dodaným dielom, nakoľko ide o otázku zásadného právneho významu. Zároveň pri rozhodovaní o trovách konania žiadala aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p.. Dôvody hodné osobitného zreteľa vidí predovšetkým v charaktere žalovaného nároku, pričom sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým uplatnila nárok titulom vadne vykonaného diela žalovaným.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne zo dňa 29.10.2013 žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Stotožnil sa so závermi prvostupňového súdu, že je rozdiel medzi nárokmi z väd diela a nárokmi zo spôsobenej škody. Nárok z väd diela si žalobkyňa uplatnila v predchádzajúcom konaní, teda ďalší nárok z väd diela si už uplatniť nemôže.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné. Pokiaľ súd prvého stupňa jej návrh zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne vyhodnotil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalobkyne odvolací súd dopĺňa:

Je nepochybné, že žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala náhrady škody vo výške 12.702,01 eur s príslušenstvom ako nákladov potrebných na odstránenie väd diela, vykonaného žalovaným. Teda domáhala sa náhrady nákladov, ktoré musí v budúcnosti vynaložiť na opravu strechy tak, aby táto spĺňala požadované normy a kvalitu. Tieto budúce náklady vyčíslil znalec Ing. J. v znaleckom posudku v predchádzajúcom konaní vedenom na tom istom okresnom súde pod sp. zn. 16C/229/2009.

V označenom konaní žalobkyňa sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 2.000,- eur s príslušenstvom z dôvodu, že so žalovaným ústne uzavrela zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola rekonštrukcia - zhotovenie novej strechy jej rodinného domu. Za dielo, ktoré jej žalovaný odovzdal 28.3.2009, zaplatila fakturovanú sumu 2.000,- eur. Pre vady diela, ktoré dielo nemôže užívať, od zmluvy odstúpila žiadajúc od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia v uvedenej výške. Teda v dôsledku väd vykonaných prác pristúpila k zrušeniu zmluvy o dielo v zmysle ustanovenia § 648 Obč. zákonníka, a to pre vady, ktoré nemožno odstrániť a ktoré bránia tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady. Rozsudok okresného súdu vo veci samej zo dňa 1.12.2011 pod č. k. 16C/229/2009-308 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.11.2012 pod č. k. 19Co/48/2012-364. Zo záverov týchto rozsudkov tak súd prvého stupňa, ako aj súd odvolací vychádzali aj v tomto konaní.

Podľa § 648 ods. 2 Obč. zákonníka, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy. To isté právo mu prislúcha pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu.

Pri uplatnení zodpovednostného nároku (vytknutí vady) musí objednávateľ uplatniť i voľbu zodpovednostného práva (čo žiada z titulu zodpovednosti za vady). Toto právo na odstúpenie od zmluvy o dielo si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila, čo bolo nepochybne preukázané, v predchádzajúcom konaní. Zároveň z tohto titulu si uplatnila aj vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.000,- eur (zmluva o dielo odstúpením zo strany žalobkyne bola od počiatku zrušená). Preto správne konštatoval súd prvého stupňa, že jej nároku v predchádzajúcom konaní z titulu odstúpenia od zmluvy o dielo ako nároku z väd diela bolo vyhovené.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle uvedeného ustanovenia základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Zavinenie podľa občiansko-právnej úpravy vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá.

V súvislosti s odvolaním žalobkyne odvolací súd uzatvára, že žalobkyňa sa môže domáhať iba tej škody, ktorá vznikla iba v priamej príčinnej súvislosti s vadami diela v budúcnosti, to znamená škody vzniknutej napr. zamakaním priečok, resp. inej škody súvisiacej s nekvalitným uložením strešnej krytiny. V tomto konaní sa však žalobkyňa takejto škody nedomáha. Domáha sa iba toho, čo mal žalovaný vykonať, resp. odstrániť na základe uplatnených vád diela v zmysle § 648 a násl. Obč. zákonníka. Jej nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia z titulu jednostranného zrušenia zmluvy o dielo, ako už bolo vyššie uvedené, bolo vyhovené v predchádzajúcom konaní. Inými slovami, uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z vád diela v zmysle tohto ustanovenia, nemožno dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu, v danom prípade z dôvodu náhrady škody. Preto správne uzavrel súd prvého stupňa, že sa jedná v prejednávanej veci o dva rozdielne inštitúty (zodpovednosť za vady diela a zodpovednosť za škodu) a v tejto súvislosti nárok žalobkyne na náhradu škody zamietol.

Čo sa týka odvolacieho dôvodu žalobkyne v súvislosti s trovami prvostupňového konania za priznaný úkon právnej pomoci - písomné podanie vo veci samej zo dňa 28.2.2013, ktoré zástupca žalovaného predniesol na pojednávaní dňa 1.3.2013, ani tento odvolací dôvod nie je možné uznať. V danom prípade ide nie o totožné právne úkony právneho zastúpenia, naopak, písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 28.2.2013 je samostatným právnym úkonom, pričom samostatným právnym úkonom právneho zastúpenia je aj účasť zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 1.3.2013 (viď ustanovenie § 14 ods. 1 písm. c/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Preto priznanie trov právneho zastúpenia za tieto dva úkony právnej služby súdom prvého stupňa je dôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ako už bolo vyššie uvedené, žalobkyňa žiadala pripustiť v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvého stupňa dovolanie k otázke okamihu vzniku škody na ďalšom majetku spotrebiteľa, ku ktorému došlo v súvislosti s vadne dodaným dielom, pretože ide o otázku zásadného právneho významu.

V tejto súvislosti odvolací súd uzatvára, že aj keď predmet tohto sporu vychádza zo spotrebiteľského vzťahu medzi účastníkmi, otázka okamihu vzniku škody na ďalšom majetku spotrebiteľa, ku ktorému malo dôjsť v súvislosti s vadným plnením diela, posudzujúc rozdielnosť zodpovednosti za vady diela a zodpovednosti na náhradu škody, je dostatočne riešená doterajšou judikatúrou. Odvolací súd preto nezhliadol dôvod na pripustenie dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p.. Z tohto dôvodu návrh žalobkyne na pripustenie dovolania proti tomuto rozsudku zamietol.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení

s § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnému žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby á 287,14 Eur (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 29.10.2013 a 2x účasť na odvolacích pojednávaniach v dňoch 5.11.2013 a 19.12.2013) + prislúchajúci režijný paušál v sadzbe 7,81 Eur za jeden úkon. Spolu tak trovy právneho zastúpenia žalovaného v odvolacom konaní predstavujú sumu 884,85 Eur.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.